

Mentalno zdravlje i HIV/AIDS

Psihijatrijska nega u
antiretroviralnoj (ARV) terapiji
(sekundarna nega)

Svetska zdravstvena organizacija
Ženeva
2005.
IAN Međunarodna mreža pomoći
Beograd
2007.

Izdanje je objavila Svetska zdravstvena organizacija u Beogradu pod nazivom

Psychiatric Care in Anti-retroviral (ARV) Therapy (for second level care), 2005
(TR/07/16)

© Svetska zdravstvena organizacija 2005

© za srpski jezik IAN Međunarodna mreža pomoći
Admirala Geprata 10, 11 000 Beograd, Srbija
Tel./Fax. +(0)11 3617-243 E-mail: aids@ian.org.yu www.ian.org.yu.

Generalni direktor Svetske zdravstvene organizacije dao je prava prevoda za srpsko izdanje Globalnoj Inicijativi za Psihijatriju, koja je jedino odgovorna za izdanje na srpskom jeziku.

Sva prava zadržana. Publikacija Svetske zdravstvene organizacije se može obezbediti preko WHO Press, World Health Organization, 20 Avenue Appia, 1211 Geneva 27, Switzerland (tel: +41 22 791 2476; fax: +41 22 791 4857; email: bookorders@who.int). Zahtevi za dozvolu reprodukcije i prevođenja publikacije Svetske zdravstvene organizacije, za prodaju ili nekomercijalnu distribuciju, treba da budu upućeni na WHO Press, na gore nevedenu adresu (+41 22 791 4806; email: permissions@who.int).

Upotrebljena obeležja i prezentacija materijala u ovoj publikaciji ne predstavljaju izražavanje bilo kakvog mišljenja od strane Svetske zdravstvene organizacije u pogledu pravnog statusa bilo koje zemlje, teritorije, grada ili oblasti, ili njihovih autoriteta ili u pogledu razgraničavanja njihovih legalnih granica. Pominjanje određenih kompanija ili proizvoda ne znači garanciju, niti preporuku Svetske zdravstvene organizacije u odnosu na druge subjekte iste prirode, koji nisu pomenuti. Izuzimajući greške i omaške, nazivi takvih proizvoda su označeni velikim početnim slovima.

Svetska zdravstvena organizacije je preduzela sve potrebne mere predostrožnosti, kako bi se proverili materijali koje sadrži ova publikacija. Međutim, publikovani materijali su distribuirani bez garancije bilo kakve vrste. Način interpretacije je na odgovornost samog čitaoca. Svetska zdravstvena organizacija ni u kom kontekstu ne može biti odgovorna za eventualnu štetu prouzrokovana korištenjem materijala.

Napisali:

Dr. Fransin KURNOS

(Njujorški državni psihijatrijski institut/Univerzitet Kolumbija, SAD)

Dr. Milton VAJNBERG

(Njujorški državni psihijatrijski institut/Univerzitet Kolumbija, SAD)

Dr. Evald HORVAT

(Njujorški državni psihijatrijski institut/Univerzitet Kolumbija, SAD)

Ciklus „Mentalno zdravlje i HIV/AIDS“

Ovo je modul 3 serije „Mentalno zdravlje i HIV/AIDS“

Ostali moduli su:

1. Organizaciona i sistemska podrška intervencijama za mentalno zdravlje u programima za antiretroviralnu terapiju (ARV)
2. Osnovna uputstva za savetovanje u okviru anti-retroviralne (ARV) terapije
4. Grupe za psihološku podršku u okviru programa anti-retroviralne (ARV) terapije
5. Psihoterapeutske intervencije u anti-retroviralnoj (ARV) terapiji (sekundarna nega)

Svetska zdravstvena organizacija bi želela da se zahvali Evropskoj Uniji za finansijsku podršku preko Ministarstva zdravlja Južnoafričke Republike. Editorsku pomoć je pružio Bobi Rodvel, a dizajn uradio Fontlajn International.

Tehnička i savetodavna grupa za ovu seriju:

Dr. Atalaj ALEM (Univerzitet u Adis Abebi, Etiopija)

Dr. Hoze BERTOLOTE (Svetska zdravstvena organizacija, Švajcarska)

Dr. Hoze KATALAN (Bolnica „Čelzi i Vestminster“, Ujedinjeno Kraljevstvo)

Dr. Pamela KOLINS (Univerzitet „Kolumbija“ i Njujorški državni psihiatrijski institut, SAD)

Dr. Fransin KURNOS (Njujorški državni psihiatrijski institut, SAD)

Prof. Melvin FRIMEN (Konsultant Svetske zdravstvene organizacije, Južnoafrička Republika)

Dr. Sandra GOUV (Svetska zdravstvena organizacija, Švajcarska)

Dr. Mark HALMEN (Bolnica „Sveti Mihajlo“, Univerzitet u Torontu, Kanada)

Dr. Kevin KELI (Centar za razvoj, istraživanje i evaluaciju AIDS-a, Južnoafrička Republika)

Dr. Rej LAZARUS (Jedinica za istraživanje HIV-a kod novorođenčadi, Južnoafrička Republika)

Dr. Džozef MBATIA (Ministarstvo zdravlja, Tanzanija)

Prof. Den MKIZE (Medicinski fakultet „Nelson Mendela“, Južnoafrička Republika)

Dr. Vikram PATEL (Centar „Sangat“, Indija)

Gospođica Keri SALONER (Centar za proučavanje AIDS-a, Južnoafrička Republika)

Gospodin Vernon SOLOMON (Univerzitet „KvaZulu-Natal“, Južnoafrička Republika)

Prof. Lesli ŠVARC (Odbor za istraživanje društvenih nauka, Južnoafrička Republika)

Gospođica Anika SVITLEND (Partneri u zdravlju, SAD/Peru)

Dr. Rita TOM (Univerzitet „Vitvotersrend“, Južnoafrička Republika)

Sadržaj

Uvod	6
Predgovor	8
Smernice za negu u oblasnim bolnicama/za lekare opšte prakse: delirijum, demencija, mentalni poremećaji.....	11
Delirijum	15
Demencija	16
Rizik od samoubistva	19
Ozbiljna depresija	22
Psihoze	25
Prekidanje konzumiranja alkohola.....	30
Psihotropski lekovi	32
Antipsihotici	36
Antidepresivi.....	39
Anksiolitici.....	43
Psihijatrijski lekovi (stabilizatori raspoloženja)	47

Uvod

Epidemija AIDS-a je jedan od najozbiljnijih zdravstvenih i socijalnih problema s kojima se svet ikad susreo. Ne samo da uništava pojedince, već i porodice, zajednice i čitav društveni sloj. Najgore su pogodjene upravo zajednice koje nisu u stanju da pokrenu adekvatne mere za prevenciju i kontrolu. Ovo je verovatno najveća prepreka koja stoji na putu ostvarivanja Milenijumskih razvojnih ciljeva.

Kao veoma progresivnu meru borbe protiv AIDS-a, Svetska zdravstvena organizacija je pokrenula Inicijativu „3 x 5“ koja, dok se uglavnom fokusira na omogućavanje lečenja milionima ljudi kojima je potrebna, takođe za cilj ima izgradnju elemenata zdravstvenog sistema potrebnih da to lečenje omoguće.

Stoga, lečenje mentalnih poremećaja kod ljudi koji žive sa HIV-om ima ogromne humanitarne, zdravstvene i ekonomске posledice; isto se односи i na pružanje adekvatne psihološke podrške toj grupi ljudi. Ovo nije nimalo jednostavan zadatak, u pogledu nedovoljnih ljudskih, tehničkih i finansijskih resursa.

Ovaj ciklus predstavlja doprinos Odeljenja za mentalno zdravlje i bolesti zavisnosti Inicijativi „3 x 5“, ali ide i dalje od toga. Njegovo stvaranje je okupilo stručnjake za mentalne poremećaje kod ljudi sa HIV/AIDS-om iz čitavog sveta. Oni su velikodušno doprineli ovom nastojanju svojim znanjem, stručnošću, energijom i entuzijazmom. Mi smo im svima duboko zahvalni, a isto tako i agencijama i organizacijama koje su nas povezale. Imena saradnika su pomenuta u svakom modulu ovog ciklusa. Posebno se zahvaljujemo profesoru Melvinu Frimenu, koji je predvodio ovu čuvenu grupu kroz neistražena područja, uz mnogo strpljenja i efikasnosti.

Nudimo Vam ovaj materijal, ne kao gotov proizvod, već radije kao oruđe - da se prevodi na druge jezike, da se prilagodi po potrebi, i da se, usput, unapredi. Skup posebnih instrumenata za učenje i obuku, koji je u vezi sa

ovim ciklusom, će biti izdat uskoro, kao još jedna vrsta doprinosa džinovskom zadatku poboljšanja neophodnih ljudskih resurasa, a posebno tamo gde se Inicijativa „3 x 5“ već primenjuje. Komentari, sugestije i podrška su uvek dobrodošli.

Dr. Benedeto Saraceno, direktor,
Odeljenje za mentalno zdravlje i bolesti zavisnosti;
Svetska zdravstvena organizacija

Dr. Džim Kim, direktor,
Odeljenje za HIV/AIDS; Svetska zdravstvena organizacija

Predgovor

Među onima koji su pogodjeni HIV/AIDS-om ili izloženi riziku od dobijanja istog se nalaze osobe sa mentalnim poremećajima. Ovi poremećaji se, uglavnom, dobijaju putem dva mehanizma:

- (i) neki mentalni poremećaji dovode do toga da ljudi postanu osjetljivi na virusne infekcije (npr. intravenozna upotreba droga, alkoholizam, depresija i duševni poremećaji, razvojni invaliditet, i drugi mentalni poremećaji koji utiču na njihovu moć rasuđivanja i donošenja odluka) i izloženiji situacijama koje dovode do povećanog rizika od prenošenja virusa na druge osobe; i
- (ii) neki oblici HIV zaraze utiču na mozak, kreirajući, na taj način, kliničke slike koje, u početku, liče na više različitih mentalnih poremećaja.

Nažalost, međusobni uticaj između HIV/AIDS-a i mentalnih poremećaja ide dalje od uzajamnog uticaja na pojavu bolesti. Možda se najznačajniji praktični aspekt ovog odnosa ogleda u održivosti lečenja. Poznato je da prisustvo nelečenog mentalnog poremećaja – posebno depresije, duševnih poremećaja i korišćenja droga – značajno umanjuje uspešnost lečenja bilo kakvog stanja, uključujući i HIV/AIDS.

Nedostatak istrajnosti u sprovođenju pravilnog režima anti-retroviralnog (ARV) lečenja ima tri velike posledice. Prvo, ne dolazi do očekivanog uspeha u lečenju, kliničko stanje se pogoršava i povećava se smrtnost. Drugo, neredovno uzimanje ARV terapije dovodi do povećane otpornosti virusa, te se tako komplikuje njegovo buduće kontrolisanje. Treće, prekinut ili nekompletan tretman predstavlja bacanje novca i drugih sredstava, koji su inače mogli dati produktivnije rezultate kod pacijenata koji su istrajni u lečenju.

Pored toga, činjenica da ste HIV pozitivni, ili neko u Vašoj porodici ima HIV/AIDS, može biti veoma stresna za ljude sa HIV-om, kao i za njihove staraoce. U mnogim zemljama sa izrazito visokom stopom HIV-a nije redak slučaj da se u istoj porodici, u isto vreme, nalazi i po nekoliko osoba zaraženim HIV/AIDS-om. Stres prouzrokovani življenjem sa hroničnom bolešću ili staranjem za bolesnog člana porodice, čak iako ne vodi direktno u mentalni poremećaj, kao što je ozbiljna depresija, može dovesti do serije psiholoških reakcija koje za posledicu imaju veliku patnju i otežano funkcionisanje. Ovakvo otežano funkcionisanje i patnja mogu umanjiti otpornost na druga propratna stanja i doprineti smanjenoj održivosti terapije lekovima.

Hoze M. Bertolote,
koordinator Uprava za mentalne i moždane poremećaje
Odeljenje za mentalno zdravlje i bolesti zavisnosti
Svetska zdravstvena organizacija

Smernice za negu u regionalnim bolnicama/ za lekare opšte prakse: delirijum, demencija, mentalni poremećaji

Korišćenje ove tabele

Redosled

Ova tabela se koristi po redu po kojem se pojavljuju dijagnoze.

Provera

Prva kolona predstavlja proveru za svaki poremećaj. Ako je provera negativna, predite na proveru za drugu dijagnozu.

Dijagnoze

Dijagnoze koje su obrađene su: delirijum, demencija uzokovana Alchajmerovom bolešcu, demencija povezana sa HIV-om, rizik od samoubistva, ozbiljna depresija, psihoze i/ili manija, anksioznost i prestanak konzumiranja alkohola. Manija i psihoze se na listi nalaze zajedno. Svi poremećaji anksioznosti su izlistani zajedno. Specifične informacije, o tome kako se mogu razlikovati pojedini poremećaji, se mogu naći na vebajtu Svetske zdravstvene organizacije www.mentalneurologicalprimaycare.com.

Lečenje, naknadno nadgledanje i praćenja bolesnika

Ovde su izlistani svi glavni tretmani. Za opšte upravljanje, davanje saveta porodicama i dugoročno praćenje bolesnika, pogledajte vebajt Svetske zdravstvene organizacije www.mentalneurologicalprimaycare.com.

HIV-zaraženi pacijenti

Važno je ne zaboraviti da je kod pacijenata zaraženih HIV-om povećana stopa delirijuma, demencije i psihijatrijskih poremećaja. To može biti zbog

već postojećih mentalnih obolenja (pogotovo poremećaji povezani sa alkoholizmom i korišćenjem droga), zbog direktnih uticaja HIV efekata na mozak, oportunističkih infekcija, malignih obolenja kod pacijenata u kliničkim fazama 3 i 4, neželjenih efekata antiretroviralna i drugih lekova koji se koriste za lečenje osoba sa obolenjima koja su u vezi sa HIV-om. Rad sa ovakvim pacijentima zahteva veoma pažljive diferencijalne dijagnoze, uvek imajući u vidu medicinske probleme koji se mogu lečiti, a koji mogu biti uzrok promene u mentalnom statusu bolesnika.

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEĆENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> Iznenađne konfuzije/ promene u ponašanju. PITAJTE PORODICU: <ul style="list-style-type: none"> Kad je sve počelo? 	<p>OCENITE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Poremećaj nivoa svesti (na primer, pospanost, letargija, smanjivanje uzbuđenja i ravnodušnost); Nemogućnost zadržavanja pažnje; Slabljjenje memorije; Sumnjičavost, iluzije, zablude, halucinacije; Nerazgovetan govor; i Nemirni snovi i poremećen režim spavanja. <p>PITAJTE PACIJENTA:</p> <ul style="list-style-type: none"> Utvrđite kaka je pacijentova orijentacija u vezi sa prostorom, osobama i vremenom. <p>ISPITAJTE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Da li je pacijent zburnjen, uzneniman ili bezvoljan? Da li je pacijent pod temperaturom? 	<ul style="list-style-type: none"> Poremećaj svesnosti sa smanjenom mogućnošću usredstavljanja, zadržavanja ili preusmeravanja pažnje; Promena uspoznavaji ili razvoj poremećaja percepcije; Poremećaj je uzrokovani posledicama opšteg medicinskog stanja (uključujući alkohol/ droge, lekove, akutne povrede glave). <p>RAZMOTRITE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Fizičke uzroke Vještarska obolenja; Trovajte izazvano upotrebo alkohola i droga ili nagli prestanak konzumiranja istih; Trovajte lekovima i prestanak uzimanja lekova; Akutna povreda glave. 	<p>DELIRIJUM</p> <p>DSM IV 293 ICD 10 F05</p>	<ul style="list-style-type: none"> Delirijum zateva tretman hitnog medicinskog slučaja; Preduzmite mre predstrožnosti zbog mogućeg samopovređivanja ili povredivanja drugih osoba (posledica konfuzije i uznenirenosti); Dajte glukozu, tiamin i tečnost; Ispunite standardnu medicinsku evaluaciju i uradite testove krv, kao i HIV test; Ukoliko je moguće, zbrinite osobu u bolnici; Ukoliko osoba ima temperaturu, posebno obratite pažnju na mogućnost pojave infektivnih bolesti (uključujući cervebralnu tuberkulozu), dehidraciju ili simptome naglog prestankaa upotrebe alkohola); Sledite procedure Svetiske zdravstvene organizacije za utvrđivanje postojanja malarije; Kod akutne povrede glave, procenite postojanje preloma ili unurašnjeg krvarenja (pogledajte protokol Svetiske zdravstvene organizacije); Tretirajte fizičke uzroke (sistemske bolesti) ili trovanje alkoholom/ drogom/lekovima ili simptome naglog prekida upotrebe alkohola; Ako je postoji povezanost sa HIV-om, stabilizujte stanje i počnite sa ARV terapijom, uz podršku za istraživanje u terapiji; Ako je osoba tako uznenirena, dajte malu dozu sedativa sa haloperidolom ili, ako je osoba HIV pozitivna, dajte risperidon ili neki drugi atipičan antipsihotik, ukoliko je dostupan; Izbegavajte diazepam ili druge benzodiazepine; mogu pogorsati konfuznost i uzneniranost; Ustanovite efikasan plan tretmana, posevajući se porodicu i obezbedite ponovne pregledce.

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> Zaboravnosti i pogoršanja mentalnog zdravlja s vremenom; PITATE PORODICU: <ul style="list-style-type: none"> Da li su se desile promene ličnosti ili ponasanja osobe? Koliko dugo? 	OSENITE: <ul style="list-style-type: none"> Orijentaciju: sposobnost da saopšte svoje ime i adresu, imena rođaka s kojima su došli; Sposobnost da imenuju tri objekta i da se priseti istih nakon tri minute; Sposobnost sprovođenja u delo dnevnih rutina; Apatiju ili emotivnu labilnost; Poremećaj u korištenju jezika (afazija); 	<ul style="list-style-type: none"> Poremećaj pamćenja; i Jedan od sledećih kognitivnih poremećaja: <ul style="list-style-type: none"> - afazija; - apraksija; - agnozija; i - poremećaj izvršnog funkcionisanja. 	DEMENCIJA ALCHAJMEROV TIP	<ul style="list-style-type: none"> Uradite kompletan medicinski i laboratorijsku procenu, kako biste isključili uzroke koji se mogu lečiti (npr. metaboličke, endokrine, neoplazm., HIV) i lečite u skladu s tim: Ustanovite efikasan plan tretmana, posevajući porodicu i obezbedite ponovne pregled. <p>Pogledajte veb sajt: www.mentalneurologicalprimarycare.org</p> <ul style="list-style-type: none"> Ako je pacijent uznenimiren ili podložan prividanjima, dajte malu dozu haloperidola ili nekog drugog antipsihotika. Ako je prisutna insomnija, razmotrite давanje male doze amitriptilina ili malu dozu antipsihotika; i Ako je uspostavljena dijagnoza Alchajmerove bolesti, razmotrite upotrebu inhibitora anti-kolinesteraze, ukoliko je dostupan.
ISPIТАЈТЕ: <ul style="list-style-type: none"> Starost pacijenta. Mada se može pojaviti i ranije, Alchajmerova bolest se obično pojavljuje kod ljudi starosti preko 60 godina; i Pacijent, na prvi pogled, može izgledati normalno, ravno dušno ili neuredno. 		<ul style="list-style-type: none"> Ovi kognitivni deficiti smanjuju sposobnost funkcionisanja; Postepeni početak i nastavak pogoršanja; i Dijagnoza izuzimanja. 	DSM - IV 290 ICD 10 F03	

RAZMOTRITE:	<ul style="list-style-type: none"> ● Delirijum – pogledajte stranu 13; ● Sve druge medicinske uzroke demencije, što uključuje cerebrovaskularnu bolest, Parkinsonovu bolest i Hantingtongovu bolest. ● HIV demencija <ul style="list-style-type: none"> – pogledajte ispod; i ● Depresiju sa privremeno poremećenom kognitivnom funkcijom (pogotovo kod starijih osoba).

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> Postepenog početka mentalnih promena koje pokazuju znakove otežanog funkcionisanja. PITAJTE PORODICU: <ul style="list-style-type: none"> Da li ste testirani na HIV? Kakvi su bili rezultati? ISPITAJTE: <ul style="list-style-type: none"> Da li je pacijent premlad kako bi imao Alchajmerov tip demencije? 	<p>OCENITE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Kognitivne probleme: <ul style="list-style-type: none"> -usporeno razmišljanje; -problem sa koncentracijom; -poremećaj u verbalnom pamćenju; -promene ličnosti; -teškoće pri rešavanju problema; i -poremećaj izvršnog funkcionisanja. Motorički problemi: <ul style="list-style-type: none"> -usporeni pokreti; -nestabilnost; -nepravilan hod; i -slabost. <p>PROBLEMI U PONAŠANJU:</p> <ul style="list-style-type: none"> -apatijsa; -povlačenje iz društva; -emotivna nestabilnost. 	<ul style="list-style-type: none"> Stećene kognitivne abnormalnosti u 2 ili više oblasti: <ul style="list-style-type: none"> -poremećaj pažnje; -koncentracija; -pamćenje; -mentalno I psihomotorno usporavanje; i -promene ličnosti koje su uzroci poremećaja funkcije. Stećene abnormalnosti motoričkih radnji ili ponašanja, promene u držanju i hodu; Problemi u ponašanju: <ul style="list-style-type: none"> -bez pomračenja svesti ili drugih nejasnih uzroka bolesti; -Dijagnoza izuzimanja. 	DEMENCIA POVEZANA SA HIV-OM <p>DSM IV 294.9 ICD 10 F02.4 (022.0)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Kompletna medicinska procena – pogledajte demenciju Alchajmerovog tipa; Obavite HIV testiranje kako biste utvrdili ili potvrdili HIV seropozitivnost; Isklučite ostale najčešća, nejasne uzroke bolesti povezanih sa HIV-on (npr. oportunističke infekcije, probleme sa metabolizmom) i lečite u skladu sa zaključima; Stabilizujte stanje i počnite ARV terapiju, uz podršku za istraživanje u terapiji; Ukoliko je pacijent depresivan, razmotrite upotrebu SSRI antidepresiva. Ukoliko nisu dostupni, koristite malu dozu amitritilina; i Ukoliko pacijent pokazuje znakove prihodičnosti, maničnosti, uznenimirenosti, koristiti malu dozu antipsihotika, a preporučuje se atipični antipsihotik. <p>RAZMOTRITE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Sve druge medicinske uzroke demencije.

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKU KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> Razniskanja o samoubistvu, pretnje samoubistvom ili pokušaju samoubistva. <p>Kod postoji pokušaj:</p> <ul style="list-style-type: none"> Utvrđite pojednosti i mogući fatalni ishod. <p>Kad ne postoji pokušaj:</p> <p>PITAJTE PACIJENTA</p> <ul style="list-style-type: none"> Dali imate osćej da bili bolje da ste mrtvi ili želite da se namerno povredite? Dali ste već pokušali samoubistvo? 	<p>PROCENITE: OCENITE:</p> <ul style="list-style-type: none"> Postojeće samoubilacke misli; Nameru da se te misli pretoče u delo; Postojanje definisanog plana o vremenu i načinu izvršenja; Da li je obezbeđeno sredstvo za izvršenje plana; <p>Prethodne pokušaje sa-moubistva i potencijalne načine izvršenja;</p> <ul style="list-style-type: none"> Faktore povezane sa rizikom od samoubistva: - loši događaji iz neposredne prošlosti; - upotreba droga i alkohola; - depresija; - psihoze; - panični napadi; - ozbiljne psihijatriske dijagnoze - porodična istorija bolesti; - prethodni pokušaji samoubistva; - prethodna nasilnička dela; - nedovoljna socijalna podrška; - hroničan bol; - osćaj beznadžnosti. <p>Što je veća ozbiljnost gore navedenih faktora, to je veći njihov doprinos riziku od samoubistva.</p>	<p>Ukoliko postoje misli o samoubistvu, smatrajte da postoji visok rizik od samoubistva ukoliko pacijent:</p> <ul style="list-style-type: none"> ma plan i sredstvo izvršenja plana; Trenutno ima ili je prethodno imao potencijalno fatalan pokušaj samoubistva; <p>O izrazito uzneniren;</p> <ul style="list-style-type: none"> Predstavlja pretjeru za bezbednost drugih osoba; i <p>Postoje mnogostruki faktori povezani sa rizikom od samoubistva.</p>	<p>RIZIK OD SAMOUBISTVA</p> <p>ICD 10 X60 – X89</p>	<ul style="list-style-type: none"> Ukoliko postoji visok rizik od samoubistva, obezbedite stalno posmatranje i hospitalizaciju pacijenta, ukoliko je to moguće. Obraćite pažnju na patološko stanje ili trenutni pokušaji, i Ustanovite efikasan plan tretmana, posebno je porodicu i obezbedite ponovne pregledе. <p>Pogledajte veb-sajt: www.mentalneurologicalprimarycare.org</p>

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: ● Depresivnog ili turob-nog raspoloženja, gubit-ka interesa i osećaja zadovoljstva i nedostat-ka energije.	PITAJTE PACIJENTA: ● U zadnje 2 nedelje, da li je imao/la problema sa: ● Spavanjem ili prekomer-nim spavanjem? ● Osećanjem umora ili nedostatka energije? ● Slabin ili znacajno poja-čanim apetitom? ● Negativnim osećanjima o sebi ili osećanjima bezvrednosti, ili oséca-jem da ste izneverili sebe ili svoju porodicu? ● Usmeravanjem koncen-tracije na određene radnje, kao što su kuvanje, čitanje ili gledanje televizije? ● Kretanjem ili usporenim govorom, tako da su to i drugi primeti? Ili suprotno – toliko ste uzbudeni i neumorni da se aktivniji nego obično? ● Razmisljanjem kako bi bilo bolje da ste mrtvi ili kad biste povredili sebe?	Za vreme istog dvodeljnog perioda, pacijent je imao: ● Skoro konstantno depre-sivno raspoloženje; ili ● Vidno primetan gubitak interesa ili zadovoljstva u uobičajenim aktivnostima. Pored toga, pacijent je imao 3 (ako su obe, gore nave-dene stavke, prisutne) ili 4 ili više tačaka navedenog: ● Gubitak ili dobijanje na težini; ● Konstantno spava-previše ili premalo; ● Može se posmatrati ili kao uznenimen ili kao previše usporen; ● Stalan manjak energije; Osećaj bezvrednosti ili krivice;	OZBILJNA DEPRESSIJA	<ul style="list-style-type: none"> Ako se sumnja na bipolarni poremećaj, pogledajte stranu 19; Pobrinite se da se uređe standardna medi-cinska ispitivanja, uključujući i testiranje funkcije štitne žlezde; Ako su simptomi započeli nakon uvođenja upotrebne efavirenta (EFV), procenite da li pacijent može tolerisati period čekanja da se vidi da li će se simptomi spontano poboljšati. Ako ne, počnite sa lečenjem depresije ili razmotrite promenu ARV režima; Kod blagih do umerenih simptoma, razmo-trite primenu nefarmakoloških intervencija; Kod umerenih do ozbiljnih simptoma, počnite sa TCA antidepresivima ili, ukoliko su dostupni, inhibitorima ponovnog preuzi-manja serotonina (SSRI). Pogledajte tabelu psihotropskih lekova; Ustanovite efikasan plan tremana, pos-evalujući porodicu i obezbedite ponovne preglede.
ISPITAJTE:	<ul style="list-style-type: none"> Pacijent izgleda tužno, uplakan, usporen ili nespokojno? 	<p>Periodične epizode</p> <p>DSM IV 296.3</p> <p>ICD 10 F32</p>	<p>DSM IV 296.3</p> <p>ICD 10 F33</p>	<ul style="list-style-type: none"> Pogledajte vebsoft: www.mentalneurologicalprimarycare.org Pratite povećani rizik od samoubistva za vreme ranih faza uzimanja lekova (pacijentu se ponovo mogu vratiti iste ideje ili neželeni efekti mogu dovesti do povećanog rizika); Kod prve epizode depresije, nastavite sa antidepresivom šest meseci do jedne godine; Kod 3 ili više depresivnih epizoda, nastaviti sa upotrebom antidepresiva na neodređeno vreme; Kod blagih depresija (simptomi ne ispun-javaju uslove), razmotriti savetovanje ili lekove koji će biti na u skladu sa ozbiljnošću problema ili poremećaja.

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEĆENJE
PACIJENT PRIPORUČEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> • Ponašanje koje je čudno, zastrašujuće ili netično impulsivno. PITAJTE PACIJENTA: <ul style="list-style-type: none"> • Da li čujete glasove ljudi koji nisu u prostoriji? • Da li imate osćej da ljudi žele da vas povredе? • Da li ste nekad bili hospitalizovani zbog psihijatrijske bolesti? ISPITATE: <ul style="list-style-type: none"> • Da li se pacijent ponaša na bizaran ili preteči način? <p>Uvek isključite delirijum, pogledajte stranu 13.</p>	PROCENITE POSTOJANJE: <ul style="list-style-type: none"> • Bizarnih ideja iнерealnih verovanja; • Konfuznog ramišljanja i govora; • Neobičnog ili neprirodнog držanja tela; • Poremećaja percepcije; • Straha i konfuzije; • Ponašanja lišenog zabrana; Promene raspoloženja ili nepostojanje odgovarajućih emocija. RAZMOTRITE: <ul style="list-style-type: none"> • Fizičke uzroke, uključujući lekove, alkohol, droge, traume glave i HIV infekciju. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kriterij variraju u zavisnosti od toga da li pacijent ima: <ul style="list-style-type: none"> - prolazni psihotički poremećaji; - sumanuti poremećaji; - šizofreniju; - šizoafektivni poremećaji; ili - drugi psihotički poremećaji. • Depresija može biti propraćena psihozama; • Razmotrite postojanje manje ukoliko pacijent ima: <ul style="list-style-type: none"> - povišen nivo energije i aktivnosti; - hiperaktivno raspoloženje ili iritantnost; - brzo govorjenje; - nepostojanje zabrana, uključujući finansijske i seksualne zabrane (preke) 	PSIHOZA i/ili MANIJA (BIPOLARNI POREMEĆAJ) Psihоза DSM IV 295 ICD 10 F20 – F29 Bipolarni poremećaj DSM IV 296A ICD 10 F30 – F31	<ul style="list-style-type: none"> • Preduzmitite mere kako biste sprecili pacijenta da povredi sebe ili druge; • Procenite postojanje medicinskih uzroka, uključujući trovanje, i lečite u skladu s nalazima; • Zbrinite u bolnicu, ukoliko je moguće; • Započnite lečenje sa haloperidolom. Ako je pacijent HIV pozitivan, koristite risperidon ili drugi netični antipsihotik, koji se dostupan; • Ako se koristi haloperidol ili hlorpromazin za uznenirenost, klinička faza 3 ili 4 HIV-pozitivnog pacijenta, razmotritte dodavanje male doze diazepama, kako bi se umanjio rizik od EPS-a. Pogledajte tabelu za psihotropske lekove; • Ako psihoze ne prestaju ili ako pacijent ima manju, obratite se za specijalističku pomoć; • Ako specijalistička pomoć za maniju nije dostupna, nakon stabilizacije stanja uz pomoć antipsihotika, koristite litijum, karbamazepin ili sodijum valproat za daljnje lečenje i/ili prevenciju manije. Pogledajte tabelu za psihotropske lekove; i • Ustanovite efikasan plan tretmana, posevajući te porodicu i obezbedite ponovne preglede. <p>Pogledajte vebajt: www.mentalneurologicalprimarycare.org</p>

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUČEN ZBOG: ● Anksioznosti, strahova, izbegavanja uobičajenih situacija, ritualnih ponan- šanja koja se ponavljaju.	<p>PITAJTE PACIJENTA:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Da li ste iškusiš: - lupanje srca? - znojenje? - drhtavicu? - gubitak dah? - gušenje? - nesvesticu? - stah od smrti? - pečanje ili utruulost? - mučinu ili uznenireni stomak? i ● Da li se ponkad, odjednom, osećate pre- stravljenje, bez nekog očiglednog razloga? ● Da li često razmišljate ili sanjate o nečem užasnom što Vam se desilo u prošlosti? <p>ISPITAJTE:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Da li pacijent izgleda prestrašeno, anksiozno ili nespokojno? 	<p>● Kriteriji variraju u zavisnosti od toga da li pacijent ima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - generalizovani anksioz- ni poremećaj (GAD); - akutan stres ili post- traumatski stresni poremećaj (ASD/PTSD); - panični poremećaj; - opsessivno-kompulsi- vní poremećaj (OCD); ili - druge anksiozne poremećaje. ● Anksioznost može biti udružena sa depresijom. ● Dali postoje određene stvari kojih se plašiš? Da li činiti napore da ih za- bidete? ● Da li Vas opsedaju než- ljene misli ili slike koje ne možete oterati iz misli? Koliko Vam to smeta? ● Postoje li neki rituali koje upražnjavate kako biste zaštitali sebe ili druge, ili kako biste smanjili anksioznost (npr. neprestano proveravanje, pranje, čišćenje)? Da li Vam smetaju u obavljanju drugih aktivnosti? 	<p>POREMEĆAJ ANKSIOZNOSTI</p> <p>GAD DSM IV 300.02 ICD 10 F 41.1</p> <p>ASD DSM IV 308.3 ICD 10 F 43.0</p> <p>PTSD DSM IV 309.81 ICD 10 F 43.0 PANIC D/o DSM IV 300.01 ICD 10 F 41.0</p> <p>OCD DSM IV 300.3 ICD 10 F 42</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Procenite postojanje rizika od samoubistva, pogledajte stranu 17; ● Isključite postojanje fizičkih uzroka; ● Posavetujte pacijenta o tome kako da se nose sa anksioznosću u skladu sa određenom situacijom. Razmotrite određene terapije, ukoliko su dostupne (na primer, CBT); ● Podučite pacijente usporenom disanju i pro- gresivnoj relaksaciji; ● Kod slučajeva ozbiljne anksioznosti, razmis- lite o korištenju diazepama na kraće vreme (do 2 nedelje) i upotrebi SSRI antidepresiva na duže vreme; i ● Kriteriji za korišćenje lekova uključuju: <ul style="list-style-type: none"> - izostanak poboljšanja nakon savetovanja; - trajanje simptoma; - propratna depresija; - znacičajan poremenec funkcionisanja; - velike subjektivne tegobe.

PROVERA	AKO JE PROVERA POZITIVNA, NASTAVI	DIJAGNOSTIČKI KRITERIJUMI	KLASIFIKUJ KAO	LEČENJE
PACIJENT PREPORUĆEN ZBOG: <ul style="list-style-type: none"> • Ne oseća se dobro nakon smanjenja ili prestanka konstantnog ozbiljnog opijanja, u okviru prvih nekoliko sati ili dana od prestanka. PITAJTE PORODICU: <ul style="list-style-type: none"> • Potvrdite historiju teškog alkoholizma koja je prethodila smanjenju ili prestanku konzumiranja alkohola. 	PROCENTNE POSTOJANJE: <ul style="list-style-type: none"> • Blagih do umerenih simptoma • Nervozna/anksijsnost/ podhitavanje; • Emocionalna labilnost; • Loši snovi; • Ubrzani otkucaji srca; • Mučnina i povraćanje; • Znojenje; • Bledilo; • Vlažnost i hladnoća; • Drhtanje ruku; • Insomnija; i • Poteškoće sa koncentracijom. 	<ul style="list-style-type: none"> • Prekid (ili smanjenje) upotrebe alkohola koja je bila obilna i dugotrajna; i • Dvoje ili više od dole navedenog, koje je došlo do izražaja nakon nekoliko dana: <ul style="list-style-type: none"> - nesvesna hiperaktivnost; - pojačano podrhtavanje ruku; - insomnija; - mučnina i povraćanje; - prolazne vizuelne, osetne ili slušne halucinacije ili iluzije; - psihomotorna uznenimost; i - anksioznost. 	PRESTANAK KONZUMIRANJA ALKOHOЛА <p>DSM IV 291.1</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prestanak konzumiranja alkohola, sa medicinske strane, predstavlja hitan slučaj – sledite preporuke za delirijum – strana 13. – i procenite postojanje drugih uzroka delirijuma ili drugih bolesti koje su povezane sa alkoholizmom (npr. otkazivanje jetre); • Dajte tiamin od 100 mg oralno (PO), folat od 1 mg oralno (PO) i multivitamin svakog dana za vreme trajanja tretmana nakon prestanka konzumiranja alkohola; i • Započnite dopunske tretman sa diazapatom, lorazepamom ili karbamazepinom. Pogledajte tabelu psihotropskih lekova za pravilno doziranje i smanjivanje doza.

Psihotropski lekovi

Korištenje tabele

Izlistani lekovi:

Ova tabela izlistava većinu psihotropskih lekova koji su zastupljeni u modelu propisa Svetske zdravstvene organizacije. Takođe uključuje neke dodatne vrste psihotropskih lekova koje je, ako su dostupni, lakše davati HIV zaraženim pacijentima, posebno onim koji su u kliničkim fazama 3 i 4 i onima koji uzimaju inhibitore proteaze, kao deo ARV režima. Mnoge druge, novije, vrste psihotropskih lekova su takođe pogodne za HIV zaražene pacijente, ukoliko se mogu nabaviti.

U nekim zemljama, neki od navedenih lekova se ne mogu nabaviti, i dostupni su samo na tercijalnom nivou ili mogu biti propisani samo od strane registrovanih psihijatara. Lekari na sekundarnom nivou bi trebali biti upoznati sa regulativama i pravilima koja se odnose na psihiatrijske lekove koriscene u njihovoj zemlji i, u skladu s njima, prepisivati terapiju.

Neželjene pojave i upozorenja

Ova tabela ne navodi svaku moguću neželjenu pojavu ili upozorenje, već se fokusira samo na one najvažnije i najčešće pojavljivane. Veoma retki sindromi nisu navedeni. Detaljnije informacije se mogu pronaći u formularu Svetske zdravstvene organizacije i/ili preko Internet izvora.

Poremećaji

Ova tabla pokriva psihotropske lekove koji se koriste za držanje pod kontrolom: delirijuma, demencije i uobičajenih ili ozbiljnih psihiatrijskih poremećaja. Međutim, ova tabela ne daje smernice za lečenje šizofrenije ubrizgavajućim lekovima sa produženim delovanjem.

Doziranje

Doziranje lekova se određuje približno i treba da bude prilagođeno svakom pacijentu posebno, u skladu sa pacijentovom terapeutskom reakcijom i tolerancijom. Pacijenti sa hroničnim medicinskim obolenjima, uključujući i HIV, mogu koristiti mnogobrojne terapije koje mogu negativno uticati na metabolizam propisanog psihotropskog leka. Kod ovakvih pacijenata osnovno pravilo je – započnite sa malom dozom i pažljivo nastavite dalje.

Upotreba višestrukih psihotropskih lekova

Budite pažljivi svaki put kad prepisujete više od jednog psihotropskog leka, bilo da su iz iste ili različite vrste. Mnoge kombinacije sa sobom nose rizik od negativnih interakcija i izazivanja trovanja. Koristite najjednostavnije moguće lekove za stabilizaciju i odravanje zadovoljavajućeg stanja pacijenta. Ako je moguće, na Internetu proverite interakcije između različitih lekova.

Pacijenti HIV kliničkih faza 3 i 4 na složenim medicinskim režimima

Pored ARV terapije, mnogi pacijenti će uzimati anti-virusne agense za prevenciju i/ili lečenje oportunističkih infekcija. Ukoliko je moguće, kada dodajete neki od psihotropskih lekova kompleksnom režimu lečenja, na Internetu proverite negativne interakcije i potencijalno preklapanje tok-sičnosti lekova.

Izrazi, definicije i opisi

Izraz	Skraćenica	Definicija i opis
Nezavisni neželjeni efekti		Nezavisni neželjeni efekti, kao rezultat muskarinske blokade (primećuje se kod antipsihotika i tricikličnih antidepresiva - TCA), uključuju ortostatsku hipotenziju, uspavljivanje, suva usta, zamagljen pogled (poremećeno prilagođavanje, povišen očni pritisak), nemogućnost mokrenja, zatvor, seksualnu disfunkciju.
Ekstrapiramidalni neželjeni efekti	EPS	EPS efekti se javljaju zbog dopaminske blokade (primećuje se kod antipsihotika) i uključuju distoniju (opistotonus, okulogirična kriza, iskrivljen vrat), parkinsonizam (grimase, presakanje zglobova, drhtavicu, poremećaj hoda, nepokretljivost) i akatiziju (nemir i anksioznost). U ozbilnjijem obliku, EPS može biti jako neprijatan i zastrašujući po bolesnika.
Neuroleptički maligni neželjeni efekti	NMS	Smanjena svest, pojačana napetost mišića, autonoma disfunkcija, uključujući jetru, labilnu hipertenziju, tahikardiju, ubrzano disanje, preterano znojenje, preterano lučenje pljuvačne žlezde. Mišićna nekroza može biti uzrok otkazivanja bubrega. NMS se, kao potencijalno fatalan hitan slučaj, pojavljuje kod 1% pacijenata koji su izloženi upotrebi antipsihotika. Prekinite upotrebu antipsihotika i odredite drugu terapiju, uključujući hidriranje i raslađivanje.
Nukleozidni inhibitori reversne transkriptaze	NRTI	NRTI za HIV infekciju uključuju: abakavir, didanosin (ddi), emtricitabin, lamivudin (3TC), stavudin (d4T), tenofovir, zalcitabin (ddc), zidovudin (AYT, ZDV), i različite kombinacije lekova u jednoj piluli.
Nenukleozidni inhibitori reversne transkriptaze	NNRTI	NNRTI za HIV uključuju: delavirdin, efavirenz, nevirapin.
Inhibitori proteaze	PI	PI za HIV uključuju: amprenavir, atazanivir, fosamprenavir, indinovir, nelfinavir, ritonavir, saquinavir, i kombinacije u kojima se ritonavir koristi u svrhu pojačavanja delotvornosti drugih inhibitora proteaze.
Selektivni inhibitori ponovne pohrane serotonina	SSRI	SSRI antidepresivi uključuju: fluoksetin, sertralin, paroksetin, citalopram, escatalopram, fluvoksamin.

Serotoninski sindrom		Uzrokovani smanjenim nivoom serotonina. Simptomi uključuju: promene mentalnog stanja (euforija, pospanost, smetenost, gubitak svesti), nepravilan rad mišića (neprekidno ubrzano pomeranje oka, prenaglašena osjetljivost refleksa, nenormalni pokreti stopala, nespretnost, nespokoj, tikovi mišića, ukočenost, gršenje mišića i opuštanje vilice), vrto-glavica, znojenje, groznica, drhtavica i dijareja. Najčešće se pojavljuje kod pacijenata koji uzimaju više od jednog leka za povećanje nivoa srotonina. Teško je da se ovi simptomi razgraniči od NMS neželjenih efekata, zbog toga što su simptomi jako slični. Može završiti fatalno. Prekinite upotrebu lekova koji su doveli do neželjenih efekata i dajte pomoćnu terapiju, uključujući hidratanje i rashlađivanje.
Triciklični antidepresivi	TCA	Triciklični antidepresivi uključuju: amitriptilin, imipramin, klomipramin, nortriptilin, desipramin, doksepin i protriptilin.
Kasna diskinezija	TD	Uzrokovana produženom dopaminskom blokadom (primećuje se kod antipsihotika), TD je sindrom abnormalnih, nevoljnih pokreta, često usta i jezika, uključujući stomak i ekstremite. U retkim slučajevima, TD može uticati na respiratornu muskulaturu i prouzrokovati probleme sa disanjem. Prekinite uzimanje antipsihotika ako je moguće, jer će na taj način možda uspeti prekinuti reakciju. Dnevna doza vitamina E od 800 I.U. može biti od koristi.

Klasa: Antipsihotici

Indikacije: Antipsihotici se mogu koristiti za lečenje psihotičkih poremećaja, manje i ozbiljnih poremećaja ponašanja, kao što je agitacija uzrokovana delirijumom i demencijom.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- ratne interakcije
Haloperidol (Prva generacija tipičnih antipsihotika)	Početak: 2 do 5 mg oralno, jedanput ili dvaput dnevno. Veličina tablete: Propisnik Sretske zdravstvene orga- nizacije: 2 mg. 5 mg.	Početak: 0.5 do 1 mg oralno, jedanput ili dvaput dnevno. Ozbiljna agitacija: 5 mg intramuskularno i, ukoliko je potrebno, ponoviti za jedan sat. Održavanje: 2 do 20 mg dnevno. Ostalo: 0.5 mg. 1 mg. 10 mg. 20 mg.	Ozbiljni, akutni: EPS, NMS, aritmije, hipotenzija, topotoni udar. Ozbiljna agitacija: 2 mg intramuskularno i, ukoliko je potrebno, ponoviti za jedan sat. Ako je agitacija ajoš uvek prisutna, razmotrite dodavanje veoma male doze anksiolitika.	Ostalo: Pacienti HIV kliničke faze 3 ili 4 su vrlo osetljivi na EPS. Pored toga, NMS može doći do izrazaja u roku od nekoliko dana, dok se TD može poja- vit i nakon nekoliko nedela. Koristite ris- peridon, ukoliko je to moguće. Održavanje: 1 do 5 mg dnevno.	Inhibitori proteaze: Ritonavir može povisiti koncentraciju haloperidola u krvi. Koristite male doze haloperidola. NRRTI: Nema štampanih podataka. NRITI: Nema štampanih podataka.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablette	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- ralne interakcije
Klorpromazin (Prva generacija tipičnih antipsihotika)	Pocetak: 25 mg tri puta dnevno ili 75 mg u popodnevnim časovima. Veličina tablette: Propisnik Svetске zdravstvene orga- nizacije: 100 mg.	Pocetak: 10 mg tri puta dnevno ili 25 mg u popodnevnim časovima. Ozbiljna agitacija: 20 do 25 mg intra- muskularno i, ukoliko je potrebno, ponoviti svakih 6 do 8 časova.	Ozbiljni, akutni: -hipotonija; -NMS; -EPS; -krvna diskrazija;	Ista upozorenja kao kod haloperidola. Dodata na upozorenja: Izbegavajte upotrebu litijuma: povećava rizik od EPS-a.	NRTI: Nema štampanih podataka. Inhibitori proteaze: Ritonavir može povecati koncentraciju klorpromazine u krvi. Koristiti male doze klorpromazine.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i naječeći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- ralne interakcije
Risperidon (Netipičan antipsihotik)	Početak: 1 do 2 mg oralno, jedanput dnevno. Veličina tablete: Propisnik Svetske zdravstvene organizacije: Nema.	Početak: 0.25 do 0.5 mg oralno, jedanput dnevno. Povećanje doze: Za 1 ili 2 mg svakih tri do sedam dana. Ozbiljna agitacija: Dostupni su samo oralni preparati. Dati 2 mg oralno. Ako je potrebno, ponoviti za 3 do 4 sata. 0.25 mg. 0.5 mg. 1 mg. 2 mg. 3 mg. 4 mg.	Ozbiljni, akutni: Hipotenzija, EPS (nije česta pojava kod malih doza), NMS. Povećanje doze: Za 0.5 mg svakih tri do sedam dana. Ozbiljna agitacija: Dostupni su samo oralni preparati. Dati 1 mg oralno. Ako je potrebno, ponoviti za 3 do 4 sata.	Ostalo: Koristiti uz mre opreza ukoliko postoji istorija NMS-a i kod medicinski bolesnih osoba. Ozbiljni, dugoročni: NMS, TD, dijabetes melitus.	NNRTI: Nema štampanih podataka. NRTI: Nema štampanih podataka. Inhibitori proteaze: Nema štampanih podataka.

Klasa: Antidepresivi

Indikacije: Mnogi antidepresivi (npr. SSRI) se mogu koristiti za lečenje i depresivnih i anksioznih poremećaja. Lekovi protiv anksionosti, kao što je benzodiazepin, međutim, nisu za lečenje depresije. Male doze umirujućih antidepresiva se mogu koristiti za spavanje.

Lek:	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- rane interakcije
Amitriptilin (TCA)	Početak: 50 mg u poslepodnevnim časovima. Veličina tablete: Propisnik Svetske zdravstvene organizacije: 25 mg.	Početak: 25 mg u poslepodnevnim časovima. Nakon 1 nedelje povećati na: 25 mg ujutro. 75 mg popodne. Nakon 3 nedelje povećati na: 25 mg ujutro. 75 mg popodne. Ostalo: 10 mg. 50 mg. 75 mg. 100 mg. 150mg.	Ozbiljni: -hipotenzija; -aritmije; -napadi; i -manja. Nakon 3 nedelje povećati na: 25 mg ujutro. 50 mg popodne. Nakon dve nedelje, ukoliko ne postoji adekvatna reakcija na lek, nakon dve nedelje: 50 mg ujutro. 100 mg popodne. Maksimalna doza: 250 mg.	Kontraindikacije: -nedavani miokardijski infarkt; -aritmije; -manja; -obziljno obolenje jetre. Ostalo: Nezavisni neželjeni efekti, pospanost, dobijanje na težini. Nakon dve nedelje, ukoliko ne postoji adekvatna reakcija na lek: 25 mg ujutro. 75 mg popodne. U slučaju insomnije: 10 do 50 mg popodne.	NRITI: Nema štampanih podataka. NRITI: Nema štampanih podataka Inhibitori proteaze: Ritonavir povećava koncentraciju amitriptilina u krvi. Koristiti male doze amitriptilina. Ako se počinje sa inhibitorom proteaze na pacijentu koji već koristi amitriptilin, preplovite dozu amitriptilina, sačekajte dve nedelje, pa polako prilagođavajte dozu probitnoj dozi, u zavisnosti od tolerancije.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Imipramin (TCA)	Ista doza kao kod amitriptilina.	Ista doza kao kod amitriptilina.	Isti neželjeni efekti kao kod amitriptilina.	Ista upozorenja kao kod amitriptilina.	Iste ARV reakcije kao kod amitriptilina.
Veličina tablete: Propisnik Svetске zdravstvene organizacije: Nema. Ostalo: 10 mg. 25 mg. 50 mg.			Ritonavir povećava koncentraciju imipramina u krvi; sledite istu proceduru kao kod amitriptilina.		Ritonavir povećava koncentraciju imipramina u krvi; sledite istu proceduru kao kod amitriptilina.
Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Klonipramin (TCA)	Početak: 25 mg oralno, pre spavanja.	Početak: 10 mg oralno, pre spavanja.	Isti neželjeni efekti kao kod amitriptilina.	Ista upozorenja kao kod amitriptilina.	Iste ARV reakcije kao kod amitriptilina.
Veličina tablete: Propisnik Svetске zdravstvene organizacije: 10 mg. 25 mg. Ostalo: 50 mg. 75 mg.		Povećati: u podjeljenim dozama od 25 mg svakih 4 do 7 dana do 100-150 mg. Maksimalna doza: 250 mg.			Ritonavir povećava koncentraciju klonipramina u krvi; sledite istu proceduru kao kod amitriptilina.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Fluoksetin (SSRI)	<p>Početak: 10 - 20 mg oralno, dnevno.</p> <p>Povećati za: 10 mg svake tri nedelje dok se ne postigne adekvatan klinički rezultat.</p> <p>Ostalo: 10 mg. 20 mg. 40 mg.</p>	<p>Početak: 5 - 10 mg oralno, dnevno.</p> <p>Povećati za: 10 mg svake tri nedelje dok se ne postigne adekvatan klinički rezultat.</p> <p>Maksimalna doza: 40 mg.</p>	<p>Ozbiljni: Serotoninski sindrom, manjka, veliki osip.</p> <p>Uobičajeni: Nezavrsni neželjeni efekti: -mučina; -glavobolja; -insomnija; -ansksioznost; -slabost organizma; -dijareja; -tremor; i -osip.</p>	<p>Ostalo: Pažljivo koristite sa ostalim lekovima koji podižu nivo serotonina (TCA, litijum, MAOI, drugi SSRI) i sa ECT.</p>	<p>NNRTI: Nema štampanih podataka.</p> <p>NRITI: Nema štampanih podataka</p> <p>Inhibitori proteaze: Ritonavir može povećati koncentraciju fluoksetina u krvi, mada ne do ozbiljnog nivoa.</p>
Lelek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Sertralin (SSRI)	<p>Početak: 25 - 50 mg oralno, dnevno.</p> <p>Povećati za: 50 mg svake tri nedelje dok se ne postigne adekvatan klinički rezultat.</p> <p>Ostalo: 25 mg. 50 mg. 100 mg.</p>	<p>Početak: 25 mg oralno, dnevno.</p> <p>Povećati za: 25 mg svake tri nedelje dok se ne postigne adekvatan klinički rezultat.</p> <p>Maksimalna doza: 150 mg. 200 mg.</p>	<p>Isti neželjeni efekti kao kod fluoksetina.</p>	<p>Ista upozorenja kao kod fluoksetina</p>	<p>NNRTI: Nema štampanih podataka.</p> <p>NRITI: Nema štampanih podataka</p> <p>Inhibitori proteaze: Ritonavir može povećati koncentraciju sertralina u krvi, mada ne do ozbiljnog nivoa.</p>

Klasa: Anksiolitici

Indikacije: Anksiolitici se mogu koristiti za lečenje poremećaja anksioznosti i mogu se koristiti kod slučajeva poremećaja spavanja.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- ratne interakcije
Diazepam (Benzodiazepin)	Početak: 2 mg, 1-2 puta dnevno. Povećanje: Po potrebi, u podeljenoim dozama, svakih sedam do četraest dana, po 10 do 20 mg dnevno. Veličina tablete: Propisnik Svetiske zdravstvene organizacije: 2 mg. 5 mg.	Početak: 1 do 2 mg, 1-2 puta dnevno. Povećanje: do 5-10 mg dnevno, ukoliko je potrebno, u podeleđenim dozama svakih sedam do četraest dana. Za lečenje osoba koje su prekinule upotrebu alkohola: Ostalo: 10 mg.	Ozbiljni: -respiratorna depresija; - sindrom naglog prekidanja konzumiranja alkohola; - hipotenzija; - bradiardija; - zavisnost; i -zloupotreba.	Mere predostrožnosti: Ako pacijent koristi inhibitore proteaze, koristite uz mere opreza i, gde je moguće, dzamennite sa lorazepamom ili buspironom.	NNRTI: Nema štampanih podataka.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablette	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Lorazepam (Benzodiazepin) Veličina tablette: Propisnik Svetiske zdravstvene organizacije: Nema. Ostalo: 0.5 mg. 1 mg. 2 mg.	Početak: 1 mg oralno, dva do tri puta dnevno. Povećanje: Po potrebi, 6 – 10 mg dnevno, u podjeljenim dozama. Maksimalna doza: 10 mg dnevno. Za lečenje osoba koje su prekinule upotrebu alkohola: <i>Prvi i drugi dan:</i> Počnite sa 1 do 4 mg oralno, do četiri puta dnevno, sve dok se pacijent ne smiri. <i>Treći i četvrti dan:</i> Dajte jednu polovine doze prvog dana. <i>Peti dan:</i> Dajte 2 mg ili manje. <i>Šesti dan:</i> Prekinite.	Početak: 0.5 mg oralno, jednom do dva puta dnevno. Povećanje: Do 3 do 4 mg dnevno, ukoliko je potrebno, u podejlenim dozama. Maksimalna doza: 4 mg dnevno. Za lečenje osoba koje su prekinule upotrebu alkohola: <i>Prvi i drugi dan:</i> Počnite sa 1 do 4 mg oralno, do četiri puta dnevno, sve dok se pacijent ne smiri. <i>Treći i četvrti dan:</i> Dajte jednu polovine doze prvog dana. <i>Peti dan:</i> Dajte 2 mg ili manje. <i>Šesti dan:</i> Prekinite.	Isti neželjeni efekti kao kod diazepama. Povećanje: Do 3 do 4 mg dnevno, ukoliko je potrebno, u podejlenim dozama. Za lečenje osoba koje su prekinule upotrebu alkohola: <i>Prvi i drugi dan:</i> Počnite sa 1 do 4 mg oralno, do četiri puta dnevno, sve dok se pacijent ne smiri. <i>Treći i četvrti dan:</i> Dajte jednu polovine doze prvog dana. <i>Peti dan:</i> Dajte 2 mg ili manje. <i>Šesti dan:</i> Prekinite.	Ista upozorenja kako kod diazepama. Bezbednije za upotrebu sa inhibitorima proteaze. NRTI: Nema štampanih podataka	NNRTI: Nema štampanih podataka. Inhibitori proteaze: Nema štampanih podataka. Lorazepam se radije preporučuje nego diazepam zbog manjeg rizika od negativne interakcije sa inhibitorima proteaze.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Buspiron (Ne-benzodiazepin) Veličina tablete: Propisnik Svetiske zdravstvene organizacije: Nema.	Početak: 10 mg oralno, dva do tri puta dnevno. Povećanje: Po potrebi, po 5 mg svakih tri dana. Maksimalna doza: 60 mg dnevno. Ostalo: 5 mg. 7.5 mg. 10 mg. 15 mg. 30 mg.	Početak: 10 mg oralno, dva do tri puta dnevno. Povećanje: Po potrebi, po 5 mg svakih tri dana. Maksimalna doza: 45 mg dnevno. Napomena: Može biti manje efikasan nego benzodiazepini za lečenje anksioznosti, ali kod njega ne postoji adiktivni potencijal.	Ozbiljni: Nema zabeleženih. Uobičajeni: -vrtoglavica; -pospanost; -mučina i povraćanje; -glavobolja; i -nervоза.	Koristite mere predostrožnosti sasvim lekovima koji podizaju nivo serotonina (TCA, lutijum, MAOI, SSRI) i sa ECT.	Inhibitori proteaze: Inhibitori proteaze mogu povećati koncentraciju buspirona. Ramotrite korisanje manjih doza.

Klasa: Stabilizatori raspoloženja

Indikacije: Stabilizatori raspoloženja se koriste kao samostalna terapija i u kombinaciji sa drugim lekovima za lečenje akutne manije i za održavanje požeđnog stanja u lečenju bipolarnog poremećaja.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- ralne interakcije
Litijum (So)	Početak: 600 mg oralno, u podeljenim dozama. Veličina tablete: Propisnik Svetске zdravstvene orga- nizacije: 300 mg. Ostalo: 150 mg. 450 mg. 600 mg.	Nije preporučljivo. Ako je neophodno, počnite: 150 mg oralno, dva puta dnevno. Povećanje: 300 mg svake nedelje, uz praćenje koncen- tracije u krvi. Održavajte nivo litii- juma u rasponu: 0.6 – 1.0 mEq/L. Razomtrite povećanje nivoa litijuma do 1.2 mEq/L, ako je to potrebno radi efikas- nosti iako se kocen- tracija može provera- vati redovno.	Ozbiljni: Koma; napadi; ven- trikularna aritmija; leukocitoza; guša; i bradikardija. Uobičajeni: Tremor; polurija; dijareja; povraćanje; pospanost; slabost mišića; aritmija; anoreksija; mučnina; zamagljen vid; surva usta; umor; akne; i osip.	Koristite ukoliko se koncentracija litijuma može kontrolisati i ako je pacijent HIV negativan ili HIV asimptomatičan. Povremeno kontrolišite bubrege i funkciju tiroidne žlezde.	NNRTI: Nema štampanih podataka. NRTI: Nema štampanih podataka. Inhibitori proteaze: Nema štampanih podataka. Kontraindikacije: Bubrežni poremećaj. Ostalo: Ne koristiti kod trudnice, jer litijum može izazvati urođene anomalije.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablete	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i načešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retroviralne interakcije
Sodijum valproat, valproična kiselina i divalproeks sodijum (Antikonvulzant)	Početak: 250 mg ujutro. 500 mg popodne. Povećanje: Za 200 mg svakih 7 dana, dok se ne postigne klinički adekvatna reakcija ili terapeutска koncentracija u krvi. Ostalo: 200 mg. 500 mg.	Početak: 200 mg ujutro. 200 mg popodne. Povećanje: Za 200 mg svakih 7 dana, dok se ne postigne klinički adekvatna reakcija ili terapeutска koncentracija u krvi. Dajte u podjeljenim dozama: Dajte u podjeljenim dozama.	Ozbiljni: Hepatotoksičnost (može biti fatalna); pankreatitis; SIADH; hiponatremija; krvna diskranija; teške alergijske reakcije. Uobičajene: Glavobolja; mučnina; povraćanje; pospanost; dispepsijska; vrtoglavica; dijareja; bolovi u stomaku; tremor; aloperija; porast apetita i težine; osip; ataksija; promene kod vida; zamagljen vid; nistagmus.	Ostalo: Ne koristiti kod trudnica – može dovesti do urođenih anomalija. Koristite uz mere opreza kod pacijenata sa oboleлом jetrom. Ukoliko postoji mogućnost, pratite nivo seruma valproata, testirajte funkcije jetre i broj krvnih ćelija.	NNRTI: Nema štampanih podataka. NRITI: Sodijum valproate može povećati koncentraciju AZT-a. Inhibitori proteaze: Nema štampanih podataka.

Lek: Naziv (vrsta) Veličina tablette	Doza: Zdrava odrasla osoba	Doza: Bolesnici, starije osobe i osobe koje spadaju u kliničku fazu 3 ili 4	Ozbiljni i najčešći neželjeni efekti	Upozorenja	Glavne anti-retrovi- raine interakcije
Karbamazepin (Antikonvulzant) Veličina tablete: Propisnik Svetiske zdravstvene orga- nizacije: 100 mg. 200 mg.	Koristi se za profilak- su bipolarnog pore- mećaja. Početak: 200 mg oralno u poslepodnevnim časovima. Povećanje: Za 200 mg svaka 3 – 4 dana. Dajte podjeljene doze do ukupno 400 – 800 mg. Maksimalna doza: 1200 mg.	Koristi se za pro- filaksu bipolarnog poremećaja. Početak: 100 mg oralno u poslepodnevnim časovima. Povećanje: Za 100 mg svaka 3 – 4 dana. Dajte podjeljene doze do ukupno 300 – 600 mg. Zaletenje osoba koje su prekinule upotre- bu alkohola: <i>Prvi i drugi dan:</i> Poč- nite sa 800 mg u pode- ljenim dozama. <i>Treći dan:</i> Smanjite na 600 mg, u podeljenim dozama. <i>Četvrti dan:</i> Smanjite na 400 mg u podeljenim dozama. <i>Peti dan:</i> Smanjite na 200 mg u podeljenim dozama. <i>Šesti dan:</i> Prestanite.	Ozbiljni: Hipersenzitivna reakcija; napadi; arit- mije; sinkopa; krvna diskrazijska; hepatitis; žutica; hiponatremija; SIADH; trovanje vodom; teške alergi- jske reakcije; i pan- kreatitis. Uobičajeni: Vrtoglavica; pospanost; ataksija; mučnina; povraćanje; bolovi u stomaku; zamagljen vid; nistagmus; konfuzija; obolenje jetre; trans- aminaza; i umor.	Ostalo: Ne koristiti kod trudnica – može dovести do urođenih anomalija. Ako je moguće, pratite nivo serumna karba- mazepina, testirajte funkciju jetre i broj krnih ćelija. Zaletenje osoba koje su prekinule upotre- bu alkohola: <i>Prvi i drugi dan:</i> Poč- nite sa 800 mg u pode- ljenim dozama. <i>Treći dan:</i> Koristite polovinu preporučene doze za zdravu odraslu osobu. <i>Četvrti dan:</i> Smanjite na 400 mg u podeljenim dozama. <i>Peti dan:</i> Smanjite na 200 mg u podeljenim dozama. <i>Šesti dan:</i> Prestanite.	NNRTI: Karbamazepin može snižiti nivo delavir- dina. Izbegavajte korišćenje zajedno sa enfren- zom; umanjuje kon- centraciju enfrenza i njegovu efikasnost. NRIT: Nema štampanih podataka.

